

LEGISLACIÓ PRINCIPAL DRETS I DEURES LINGÜÍSTICS

ÀMBIT EUROPEU

- [*Declaració Universal dels Drets Humans*](#)

Article 2

Tothom té tots els drets i llibertats proclamats en aquesta Declaració, sense cap distinció de raça, color, sexe, llengua, religió, opinió política o de qualsevol altra mena, origen nacional o social, fortuna, naixement o altra condició. A més, no es farà cap distinció basada en l'estatut polític, jurídic o internacional del país o del territori al qual pertanya una persona, tant si és independent com si està sota administració fiduciària, si no és autònom, o està sota qualsevol altra limitació de sobirania.

- [*Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries \(publicada en el BOE núm. 222, de 15 de setembre de 2001\)*](#)

PREÀMBUL

—[...] la protecció de les llengües regionals o minoritàries històriques d'Europa contribueix a mantindre i desenvolupar les tradicions i la riquesa culturals d'Europa.

—[...] el dret d'usar una llengua regional o minoritària dins la vida privada i pública constitueix un dret inalienable, d'acord amb els principis que conté el Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics de les Nacions Unides, i d'acord amb l'esperit de la Convenció per a la protecció dels drets humans i les llibertats fonamentals del Consell d'Europa.

—[...] la protecció i la promoció de les llengües regionals o minoritàries en els diferents països i les diferents regions d'Europa representen una contribució important a la construcció d'una Europa fonamentada en els principis de la democràcia i de la diversitat cultural, en el marc de la sobirania nacional i de la integritat territorial.

Article 7. Objectius i principis

1. En matèria de llengües regionals o minoritàries, als territoris en què estes llengües s'usen i segons la situació de cada llengua, les Parts han de fonamentar la seua política, la seua legislació i la seua pràctica en els objectius i els principis següents:

- a) reconeixement de les llengües regionals o minoritàries com a expressió de la riquesa cultural.
- c) la necessitat d'una acció resolta de promoció de les llengües regionals o minoritàries, a fi de salvaguardar-les.
- d) facilitar i/o fomentar l'ús oral i escrit de les llengües regionals o minoritàries en la vida pública i en la privada.
- f) posar a disposició formes i mitjans adequats d'ensenyament i estudi de les llengües regionals o minoritàries a tots els nivells que calga.

2. Les Parts es comprometen a eliminar, si encara no ho han fet, qualsevol distinció, exclusió, restricció o preferència injustificades quant a l'ús d'una llengua regional o minoritària i que tinguem com a finalitat descoratjar o posar en perill la conservació o el desenvolupament d'esta llengua. L'adopció de mesures especials a favor de les llengües regionals o minoritàries, adreçades a promoure una igualtat entre els parlants d'estes llengües i la resta de la població o a tindre en compte les pròpies situacions particulars, no es considera un acte de discriminació envers els parlants de les llengües més esteses.

3. Les Parts es comprometen a promoure, mitjançant les mesures adequades, la comprensió mútua entre tots els grups lingüístics del país, actuant de manera que el respecte, la comprensió i la tolerància envers les llengües regionals o minoritàries.

Article 10 Autoritats administratives i servicis públics

1 En les circumscripcions de les autoritats administratives de l'Estat en les quals residisca un nombre de parlants de llengües regionals o minoritàries que justifique les mesures que s'especifiquen més avall i segons la situació de cada llengua, les Parts es comprometen, en la mesura del que siga raonablement possible:

- a) i. a vetlar perquè les autoritats administratives utilitzen les llengües regionals o minoritàries.
- ii. a vetlar perquè els propis agents que estiguen en contacte amb el públic facen servir les llengües regionals o minoritàries en les relacions amb les persones que s'hi adrecen en estes llengües.
- iii. a vetlar perquè els parlants de llengües regionals o minoritàries puguem presentar un document redactat en estes llengües que siga vàlid.
- b) a posar a disposició formularis i textos administratius d'ús habitual per la població en les llengües regionals o minoritàries, o en versions bilingües.
- c) a permetre a les autoritats administratives redactar documents en una llengua regional o minoritària.

Article 12

1. Pel que fa a activitats i equipaments culturals –particularment biblioteques, videoteques, centres culturals, museus, arxius, acadèmies, teatres i cines, com també treballs literaris i de producció cinematogràfica, expressió cultural popular, festivals, indústries culturals, incloent-hi, entre d'altres, la utilització de noves tecnologies– les Parts es comprometen, pel que fa al territori en què s'usen

estes llengües i en la mesura en què les autoritats públiques tinguen una competència, poders o un paper en este àmbit:

a) a fomentar l'expressió i les iniciatives pròpies de les llengües regionals o minoritàries, i a afavorir els diferents mitjans d'accés a les obres produïdes en aquestes llengües.

e) a afavorir mesures que facen possible que els organismes encarregats d'emprendre o donar suport a activitats culturals disposen de personal que domine la llengua regional o minoritària, a més de la/les llengua/gües de la resta de la població.

ÀMBIT ESTATAL

- [Constitució Espanyola](#)

TÍTOL PRELIMINAR

Article 3

1. El castellà és la llengua espanyola oficial de l'Estat. Tots els espanyols tenen el deure de conèixer-la i el dret d'usar-la.
2. Les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives comunitats autònomes d'acord amb els seus estatuts.
3. La riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció.

TÍTOL PRIMER. Dels drets i dels deures fonamentals

Article 10

1. La dignitat de la persona, els drets inviolables que li són inherents, el lliure desenvolupament de la personalitat, el respecte a la llei i als drets dels altres són fonament de l'orde polític i de la pau social.

Article 14

Els espanyols són iguals davant la llei, sense que pugua prevaldre cap discriminació per raó de naixement, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

- [Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques](#)

Article 13. Drets de les persones en les seues relacions amb les administracions públiques.

- c) A utilitzar les llengües oficials al territori de la seua comunitat autònoma, d'acord amb el que preveuen aquesta Llei i la resta de l'ordenament jurídic.

Article 15. Llengua dels procediments.

1. La llengua dels procediments tramitats per l'Administració General de l'Estat és el castellà. No obstant això, els interessats que es dirigeixen als òrgans de l'Administració General de l'Estat amb seu al territori d'una comunitat autònoma poden utilitzar també la llengua que hi siga cooficial. En aquest cas, el procediment s'ha de tramitar en la llengua escollida per l'interessat.

Si concorren diversos interessats en el procediment, i hi ha discrepància quant a la llengua, el procediment s'ha de tramitar en castellà, si bé els documents o testimonis que requereixen els interessats s'han d'expedir en la llengua que aquests escullen.

2. En els procediments tramitats per les administracions de les comunitats autònomes i de les entitats locals, l'ús de la llengua s'ha d'ajustar al que preveu la legislació autonòmica corresponent.

3. L'administració pública instructora ha de traduir al castellà els documents, expedients o parts d'aquests que hagen de tenir efecte fora del territori de la comunitat autònoma, i els documents dirigits als interessats que així ho sol·liciten expressament. Si han de tenir efectes en el territori d'una comunitat autònoma en què siga cooficial aquesta mateixa llengua diferent del castellà, no cal traduir-los.

ÀMBIT COMUNITARI

- Llei Orgànica 1/2006, del 10 d'abril, de la reforma de la Llei Orgànica 5/1982, de l'1 de juliol, de [*L'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana*](#)

Article 6

1. La llengua pròpia de la Comunitat Valenciana és el valencià.

2. L'idioma valencià és l'oficial a la Comunitat Valenciana, igual que ho és el castellà, que és l'idioma oficial de l'Estat. Tots tenen dret a conèixer-los i a usar-los i a rebre l'ensenyament del, i en, idioma valencià.

3. La Generalitat garantirà l'ús normal i oficial de les dues llengües, i adoptarà les mesures necessàries per a assegurar-ne el coneixement.

4. Ningú no podrà ser discriminat per raó de la seua llengua.

5. S'atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià.

6. La llei establirà els criteris d'aplicació de la llengua pròpia en l'Administració i l'ensenyament.

7. Es delimitaran per llei els territoris en els quals predomine l'ús d'una llengua o de l'altra, així com els que puguen ser exceptuats de l'ensenyament i de l'ús de la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana.

8. L'Acadèmia Valenciana de la Llengua és la institució normativa de l'idioma valencià.

Article 9

1. Sense perjudi del que disposa la legislació bàsica de l'Estat, una Llei de Les Corts regularà el dret a una bona administració i l'accés als documents de les institucions i administracions públiques valencianes.

2. Tots els ciutadans tenen dret que les administracions públiques de la Generalitat tracten els seus assumptes de forma equitativa i imparcial i en un termini raonable i a gaudir de servicis públics de qualitat.

Així mateix, els ciutadans valencians tindran dret a dirigir-se a l'Administració de la Comunitat Valenciana en qualsevol de les seues dos llengües oficials i a rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada.

3. La Generalitat vetlarà per una Administració de Justícia sense demores indegudes i pròxima al ciutadà.

4. Tots els valencians tenen dret a participar de forma individual, o col·lectiva, en la vida política, econòmica, cultural i social de la Comunitat Valenciana.

La Generalitat promourà la participació dels agents socials i del conjunt de la societat civil en els afers públics.

5. La Generalitat garantirà polítiques de protecció i defensa de consumidors i usuaris, així com els seus drets a l'associacionisme, d'acord amb la legislació de l'Estat.

- [Llei 8/2010, de 23 de juny, de Règim Local de la Comunitat Valenciana](#)

Article 4. Llengua oficial de les entitats locals

1. El valencià, com a llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, ho és també de l'administració local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenguen.

2. De conformitat amb el que disposa l'Estatut d'Autonomia, tota la ciutadania té dret a triar la llengua oficial, valencià o castellà amb què relacionar-se amb les entitats locals, i estes tenen el deure correlatiu d'atendre-la en la llengua triada, en els termes establits en la legislació sobre ús del valencià.

- [Llei 4/1983 d'Ús i Ensenyament del Valencià](#)

Article 2

El valencià és la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana i, en conseqüència, tots els ciutadans tenen dret a conèixer-lo i a usar-lo oralment i per escrit tant en les relacions privades com en les relacions amb les instàncies públiques.

Article 3

Sense perjudici de les excepcions regulades en aquesta Llei, l'ús del valencià pels ciutadans en les relacions tant públiques com privades, produeix plens efectes jurídics, igual com si emprassen el

castellà, sense que pugua derivar-se de l'exercici del dret a expressar-se en valencià, qualsevol forma de discriminació o exigència de traducció.

Article 7

1. El valencià, com a llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, ho és també de la Generalitat i de la seua Administració Pública, de l'Administració Local i de les altres Corporacions i Institucions Públiques dependents d'aquelles.

2. El valencià i el castellà són llengües oficials a la Comunitat Valenciana i, com a tals, llur utilització per l'Administració es farà en la forma regulada per la Llei.

Article 10

Al territori de la Comunitat Valenciana, tots els ciutadans tenen el dret a adreçar-se i relacionar-se amb la Generalitat, amb els ens locals i altres de caràcter públic, en valencià.

Article 11

1. En les actuacions administratives iniciades a instància de part, i en les que havent-hi d'altres interessats així ho sol·licitassen, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot allò que els afecte en la llengua oficial que demanen, qualsevol que fos la llengua oficial en què s'hagués iniciat.

2. De la mateixa manera, qualsevol que siga la llengua oficial usada, als expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i altres actuacions es faran en la llengua indicada pels interessats.

- [Decret 61/2017, de 12 de maig, del Consell, pel qual es regulen els usos institucionals i administratius de les llengües oficials en l'Administració de la Generalitat](#)

Article 3. Àmbit territorial

L'ús del valencià a què es refereix aquest decret fa referència a l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana, sense perjudici que s'aplique en les relacions amb les comunitats autònomes del mateix àmbit lingüístic.

Article 4. Ús general del valencià

1. El valencià és la llengua pròpia de l'Administració de la Generalitat i, com a tal, en serà la llengua destacada d'ús normal i general, sense que es pugua entendre d'aquesta declaració cap limitació respecte de l'altra llengua oficial.

2. Les referències que es fan a l'ús del valencià en aquest decret s'entenen fetes en el sentit esmentat en l'apartat anterior.

ÀMBIT LOCAL

- [Reglament de normalització lingüística per al municipi d'Alcoi i el seu Ajuntament](#)

Article 1

a) El valencià és la llengua pròpia del municipi d'Alcoi. Tots els seus ciutadans tenen dret a conèixer-lo i usar-lo oralment i per escrit en les instàncies públiques, amb plens efectes administratius i jurídics.

b) Les manifestacions de pensament o de voluntat i els actes orals i escrits, públics o privats, no donaran lloc a cap mena de discriminació si són expressats totalment o parcial en valencià, i produeixen plens efectes administratius o jurídics, igual que si són expressats en castellà. Per consegüent, pel que fa a l'eficàcia, no seran objecte de cap mena de dificultat, d'ajornament, de requeriment de traducció ni de cap altra exigència.

Article 2

Els objectius del present Reglament són els següents:

- a) Fer efectiu el dret de tots els ciutadans a conèixer i usar el valencià.
- b) Protegir la seua recuperació i fomentar-ne l'ús en tots els actes de la vida ciutadana.
- c) Fer efectiu l'ús oficial del valencià.
- d) Normalitzar l'aplicació del valencià en l'àmbit de l'Administració Local de l'Ajuntament d'Alcoi.
- e) Estimular la presa de consciència col·lectiva quant a la potenciació ètica del valencià en tots els nivells d'intervenció dels ciutadans.

Article 4

2. Hom garantirà el dret dels ciutadans a adreçar-se a l'Ajuntament en qualsevol de les llengües oficials, oralment i per escrit, i el d'obtenir resposta en la llengua utilitzada.

Article 8

1. En les bases de convocatòries per a la provisió de places a l'Administració Local es valorarà substantivament i adequadament el coneixement oral i escrit de valencià. El nivell de les proves que s'han de realitzar, així com la seua puntuació, haurà d'estar d'acord amb el lloc de treball que s'haja d'ocupar.
2. En els casos escaients l'Ajuntament indicarà els llocs de treball per als quals és preceptiu el coneixement de valencià.